

Dr. Bodrogi Ferenc Máté (1980–2026)

Bodrogi Ferenc Máté 2005-ben, a Debreceni Egyetem negyedéves magyarszakos hallgatójaként két OTDK-dolgozatot publikált: egyrészt Szerb Antal *Utas és holdvilágáról az Alföldben*, másrészt Berzsenyi Dániel *Poétai Hamonistikájáról* és a korabeli esztétikai diskurzusokról a *Studia Litterariában* jelent meg a diákköri pályázataiból kidolgozott tanulmánya. A klasszikus magyar irodalommal foglalkozó műhelyünk, amely érdeklődő hallgatókat, a korszakot kutató doktoranduszokat és oktatókat gyűjtött össze hétről hétre, természetesen nagyon örült, hogy Feri a felvilágosodás magyar irodalma mellett döntött, amikor 2006-ban elkezdte a doktori képzést.

Pályája példaszerű volt, de nemcsak abban az értelemben, hogy előírászerűen lépdelt felfelé a tudományos és az oktatói pálya lépcsőfokain, hanem elsősorban amiatt, mert hihetetlen lényeglátással volt képes kezdeményezni részben a generációja által hiányolt, részben pedig egyes tudományos területek megújításához elengedhetetlenül szükséges innovációkat, amelyek közül azért kell mindenképpen felsorolni most néhányat, hogy ne tekintsük ezeket magától értetődőnek, hanem éles fényben lássuk bennük Feri kivételességét.

2003-tól hat éven át alapító főszerkesztője a *Szkholion* című, ma is működő debreceni bölcsészkar művészeti és tudományos folyóiratnak, amely hosszú ideig hiánypótló publikációs fóruma volt graduális és doktori hallgatóknak, fiatal kutatóknak és szépíróknak. 2008-ban társszervezője volt a *Mozgásban* című doktorandusz konferenciának, amely akkoriban szintén egyedülálló tudományos nyilvánosságot kínált a fiatal irodalomtörténészeknek-kutatóknak. 2012-ben társalapítója az IROM-nak (az Irodalomtanítás Innovációjának Országos Műhelye), amely szervezet konferenciáival, tanulmányköteteivel és szakmai hálózatával meghatározó szerepet vállalt az irodalomtanítás megújításának folyamatában és szakmai vitáiban.

Feri mindeközben a klasszikus magyar irodalom kutatásában is egyedi látásmódjával tűnik ki: a Kazinczy-kritikai kiadásban végzett munkája mellett eszme- és esztétikatörténeti szempontból vizsgálja a széphalmi mester önéletírásait, mozgósítva az angol politeness- és gentleman-hagyomány hatástörténeti vizsgálatát, majd doktori fokozatának megszerzése után sajtótörténeti kutatásokba kezd, az *Aurora* almanach kiadási munkálatai során pedig a lap gazdaságtörténeti vetületeit is felkutatja.

2009-től tagja a Klasszikus Magyar Irodalmi Textológiai Kutatócsoportnak, majd 2019-től a Polecolit MTA Lendület Kutatócsoportnak. Habilitációs értekezésében az *Aurora* másfél évtizedes történetén és anyagán keresztül vizsgálja a haza és a haladás fogalmainak változását, az irodalomról és a civilizációról való gondolkodás elmozdulásait. Szövegkiadásait elektronikus kritikai kiadásokba adaptálja, textológus kutatóként is nagyra tartja a szakmai közösség.

Már 2009-ben, tudományos segédmunkatársként elkezdi oktatni intézetünkben klasszikus magyar irodalmi és prózaelméleti kurzusokat, majd a 2010-es évek közepétől, először adjunktusként, majd tavaly óta habilitált docensként meghatározó lesz a szerepe az irodalmi szakmódszertani tárgyak tanításában, illetve az ezekhez kapcsolódó egyetemi tankönyvek megírásában. Ez a három tantárgyi csoport tulajdonképpen azt jelenti, hogy a hallgatókat elsőéves koruktól a tanítási gyakorlatig végigkíséri.

Szerkesztője az intézeti tudományos folyóiratunknak, a *Studia Litterariának*, és a *Tympanon* című magyar szakos hírlevél munkálatainak koordinálásával hallgatóinkat segíti a tudományos-kulturális újságírás műfajainak és munkafázisainak elsajátításában. Ő a felelőse az intézeti tudományos diákköri programoknak, az intézeti és a kari fordulók szervezésének és lebonyolításának, a kétévenkénti országos konferencia intézeti előkészítésének. Szakdolgozati és

doktori témavezető, intézeti titkár. Kutatási pályázatok résztvevője, Bolyai-ösztöndíjas, rangos szakmai elismeréseket kap (Alföld-díj, Martinkó András-díj).

Hosszasan lehet és kell is sorolni teljesítményét, tanulmányait, konferenciaszerepléseit, könyveit, a nevét rögzítő kötet- és folyóirat-impreszumokat, az órarendeket, a konzultációkat, az előadásokat és a szemináriumokat, az általa szervezett síkfőkúti szabadszemináriumokat, hallgatói évfolyamok sokaságát.

Mindig hiányozni fog közülünk, és most már tudjuk, hogy erőn felül teljesítette mindazokat a feladatokat, amelyek az intézetünkhöz kötötték őt oktatóként, kutatóként, kollégaként, barátként.

Kedves költője, Berzsenyi Dániel versével is búcsúzunk.

Horác

Zúg immár Boreas a Kemenes fölött,
Zordon fergetegek rejtik el a napot,
Nézd, a Ság tetejét hófuvatok fedik,
S minden bús teletésre dőlt.

Halljad, Flaccus arany lantja mit énekel:
Gerjeszd a szenelőt, tölts poharadba bort,
Villogjon fejedben balzsamomos kenet,
Mellyet Bengala napja főz.

Használd a napokat, s ami jelen vagon,
Forró szívvel öleld, s a szerelem szelíd
Érzésit ki ne zárd, míg fiatal korod
Boldog csillaga tündököl.

Holnappal ne törődj, messze ne álmodozz,
Légy víg, légy te okos, míg lehet, élj s örülj.
Míg szólunk, az idő hirtelen elrepül,
Mint a nyíl s zuhogó patak.

A Debreceni Egyetem BTK
Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézet
közösségének nevében:

Dr. Bódi Katalin, intézetigazgató-helyettes